A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2015. február 26.*

„Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Szociális biztonság — 1408/71/EGK rendelet — 4. cikk — Tárgyi hatály — Tőkejövedelmekre vonatkozó levonások — Általános szociális hozzájárulás — A társadalombiztosítási tartozások kiegyenlítésére szolgáló hozzájárulás — Szociális levonás — A szociális levonáshoz kapcsolódó kiegészítő járulék — A kötelező szociális biztonsági rendszerek finanszírozásához való hozzájárulás — A bizonyos szociális biztonsági ágakkal fennálló közvetlen és elegendően releváns kapcsolat”

A C-623/13. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Conseil d’État (Franciaország) a Bírósághoz 2013. november 28-án érkezett, 2013. július 17-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Ministre de l’Économie et des Finances**

és

Gérard de Ruyter között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: A. Tizzano tanácselnök, S. Rodin, A. Borg Barthet, E. Levits és F. Biltgen (előadó) bírák,

főtanácsnok: E. Sharpston,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– G. de Ruyter képviseletében J. Molinié ügyvéd,

– a francia kormány képviseletében D. Colas és R. Coesme, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében D. Martin és W. Roels, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2014. október 21-i tárgyaláson történő meghallgatását követően,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: francia.

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az 1998. június 29-i 1606/98/EK tanácsi rendelettel (HL L 209., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 308. o.) módosított, az 1996. december 2-i 118/97/EK tanácsi rendelettel (HL 1997. L 28., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 3. o.) módosított és naprakésszé tett, a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet (a továbbiakban: 1408/71 rendelet) 4. cikkének értelmezésére vonatkozik.

2 Ezt a kérelmet a ministre de l'Économie et des Finances és G. de Ruyter között az 1997 és 2004 közötti években fizetett több szociális hozzájárulás és a holland forrásból származó, ellenérték fejében fizetett életjáradék tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 Az 1408/71 rendelet „A rendelet alkalmazási köre" című 4. cikke ekként rendelkezik:

„(1) E rendelet alkalmazandó a következő szociális biztonsági ágakat érintő valamennyi jogszabályra:

a) betegségbiztosítási [helyesen: egészségbiztosítási] és anyasági ellátások;

b) rokkantsági ellátások, beleértve a rokkantak keresőképességének fenntartását vagy javítását célzó ellátásokat is;

c) öregségi ellátások;

d) túlélő hozzátartozó számára nyújtott ellátások;

e) munkahelyi balesetekkel és foglalkozási megbetegedéssel kapcsolatos ellátások;

f) haláleseti juttatások;

g) munkanélküli ellátások;

h) családi ellátások.

(2) E rendelet alkalmazandó valamennyi, akár járulékfizetésen alapuló, akár nem járulékfizetésen alapuló általános és különleges szociális biztonsági rendszerre, valamint a munkáltatóknak vagy hajótulajdonosoknak az (1) bekezdésben említett ellátások nyújtásával kapcsolatos felelősségét érintő biztosítási rendszerekre."

4 Az 1408/71 rendelet 13. cikkének értelmében:

„(1) A 14c. és 14f. cikkre is figyelemmel, a rendelet hatálya alá tartozó személyekre csak egy tagállam jogszabályai alkalmazandóak. E jogszabályokat e cím rendelkezései szerint kell meghatározni.

(2) A 14–17. cikk rendelkezéseire is figyelemmel:

a) egy tagállam területén alkalmazott személy e tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik, még abban az esetben is, ha egy másik tagállam területén rendelkezik lakóhellyel, vagy ha az őt alkalmazó vállalkozás vagy magánszemély székhelye vagy lakóhelye egy másik tagállam területén található;

b) egy tagállam területén önálló vállalkozóként tevékenykedő személy e tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik még abban az esetben is, ha másik tagállamban rendelkezik lakóhellyel;

[...]”.

A francia jog

5 A code de la sécurité sociale (szociális biztonsági törvénykönyv) L. 136-6. cikkének az alapügy tényállása megvalósulásának idején alkalmazandó változata értelmében a code général des impôts (általános adókódex) 4 B. cikke szerint Franciaországban adóügyi illetőséggel rendelkező természetes személyek a tőkejövedelmek után kötelesek a jövedelemadó alapját képező nettó összegre, többek között az ingatlanból származó jövedelmekre, az ellenérték fejében fizetett életjáradékra és a befektetésből származó jövedelemre kivetett járulékot fizetni.

6 A code général des impôts – e kódexnek a „Caisse nationale des allocations familiales (Országos Családtámogatási Pénztár), a Fonds de solidarité vieillesse (Öregségi Szolidaritási Alap) és a kötelező egészségbiztosítási rendszerek részére levont általános szociális hozzájárulásra” (contribution sociale généralisée, a továbbiakban: CSG) vonatkozó rendelkezései között szereplő – 1600–0 C. cikkének az alapeljárás tényállása megvalósulásának idején alkalmazandó változata értelmében a 4 B. cikk szerint Franciaországban adóügyi illetőséggel rendelkező természetes személyek – amint azt a code de la sécurité sociale L. 136-6 cikke kimondja – kötelesek a tőkejövedelem után a jövedelemadó alapját képező nettó összegre, többek között az ingatlanból származó jövedelmekre, az ellenérték fejében fizetett életjáradékra és a befektetésből származó jövedelemre kivetett járulékot fizetni.

7 A code général des impôts 1600-0 G. és 1600-0 H. cikkének az alapügy tényállása megvalósulásának idején alkalmazandó változata alapján e személyeknek „a társadalombiztosítási tartozások kiegyenlítésére szolgáló hozzájárulást” (contribution pour le remboursement de la dette sociale, a továbbiakban: CRDS) is kell fizetniük, amelyet ugyanezen jövedelmek alapján vetnek ki.

8 A code général des impôts 1600-0 F bis cikkének az alapügy tényállása megvalósulásának idején alkalmazandó változata szerint e személyek ugyanezen jövedelmek alapján mindemellett egy 2%-os „szociális levonást”, valamint 2004. július 1-jétől a code de l’action sociale et des familles (szociális és családjogi kódex) L. 14-10-4. cikke alapján 0,3%-os kiegészítő járulékot is kötelesek fizetni.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

9 G. de Ruyter holland állampolgár, aki franciaországi lakos és a Vermeer Verenigde Bedrijven BV holland társaság alkalmazottja.

10 1997-től 2004-ig G. de Ruyter Franciaországban munkabérből, tőkebefektetésekből, ipari és kereskedelmi tevékenységből származó nyereségből, valamint két holland biztosítótársaság által ellenérték fejében fizetett életjáradékokból álló jövedelmet vallott be.

11 A francia adóhatóság úgy vélte, hogy a G. de Ruyter által kapott, ellenérték fejében fizetett életjáradék tőkejövedelemnek minősül, és az érintettnek ezen életjáradékokra tekintettel a CSG-hozzájárulást, a CRDS-hozzájárulást, a 2%-os szociális levonást, valamint az e levonást kiegészítő 0,3%-os levonást is teljesítenie kell.

12 G. de Ruyter panasszal élt e hatóság előtt ezen közterhek megalapozottságát illetően, és úgy vélte, hogy azon kötelezettség, amely szerint ugyanazon jövedelmek alapján két különböző szociális biztonsági rendszerbe kell járulékot fizetnie, ellentétes azzal az 1408/71 rendelet 13. cikke szerinti elvvel, amely szerint csak egy tagállam jogszabályai alkalmazandók, tekintve, hogy e jövedelmek után már Hollandiában ugyanilyen jellegű levonásokat kellett teljesítenie. E panaszok, majd az azok nyomán a tribunal administratif de Marseille-hez (marseille-i első fokú közigazgatási bíróság) és a tribunal administratif de Nîmes-hez (nîmes-i első fokú közigazgatási bíróság) benyújtott keresetek elutasítását követően G. de Ruyter e bíróságok ítéleteivel szemben a cour administrative d'appel de Marseille-hez (marseille-i közigazgatási fellebbviteli bíróság) nyújtott be fellebbezést.

13 A cour administrative d'appel de Marseille 2009. október 15-i és 2010. július 1-jei ítéleteiben mentesítette G. de Ruytert a számára 1997 és 2000, valamint 2001 és 2004 között juttatott életjáradékok alapján kivetett járulékok megfizetésének kötelezettsége alól, mivel úgy ítélte meg, hogy a vitatott közterhek életjáradékra való kivetése sérti a munkavállalók szabad mozgásának az EK 39. cikk által bevezetett elvét.

14 A ministre du Budget, des Comptes publics, de la Fonction publique et de la Réforme de l'État (a költségvetésért, az államháztartásért, a közszolgálatért és az állam reformjáért felelős miniszter; a továbbiakban: miniszter) ezen ítéletekkel szemben felülvizsgálati kérelmet terjesztett a Conseil d'État (államtanács) elé.

15 A Conseil d'État 2013. július 17-én hozott ítéletében a cour administrative d'appel de Marseille 2009. október 15-i ítéletét részben, e bíróság 2010. július 1-jei ítéletét pedig teljes egészében hatályon kívül helyezte. A Conseil d'État úgy vélte, hogy egyedül az a körülmény, hogy az érintett életjáradékokra már Hollandiában is kivetettek ugyan olyan jellegű közterheket, mint Franciaországban, nem elegendő a munkavállalók szabad mozgása megsértésének megvalósulásához, mivel az EK-szerződés akkor hatályos állapotában nem írta elő a joghatóság tagállamok közötti megosztásának általános feltételeit az Európai Unión belüli kettős adóztatást illetően.

16 Tekintve, hogy a Conseil d'État úgy határozott, hogy érdemben eldönti az előtte folyamatban lévő két ügyet, és mivel G. de Ruyter azt állította, hogy az alapügyben szóban forgó levonások ellentétesek az 1408/71 rendelet 13. cikkével, úgy vélte, hogy annak értékelése érdekében, hogy milyen terjedelme van az egy tagállam jogszabályai alkalmazása ezen cikkben rögzített elvének, meg kell határozni, hogy e levonások közvetlen és releváns kapcsolatban vannak-e az 1408/71 rendelet 4. cikkében felsorolt bizonyos szociális biztonsági ágakkal, és így annak hatálya alá tartoznak-e.

17 E tekintetben a Conseil d'État megállapította egyrészt, hogy az említett levonások a francia kötelező szociális biztonsági rendszerek finanszírozását szolgálják.

18 Másrészt, és a Bizottság kontra Franciaország ítélet (C-34/98, EU:C:2000:84) és a Bizottság kontra Franciaország ítélet (C-169/98, EU:C:2000:85) alapjául szolgáló helyzetektől eltérően a Conseil d'État kiemelte, hogy az alapügyben szóban forgó levonások a munkajövedelmeket és a keresetpótló jövedelmeket nem terhelik, és így részben felváltják a szociális biztonsági járulékokat, azonban azokat kizárólag az érintett adóalany tőkejövedelme alapján állapítják meg, függetlenül attól, hogy az adóalany folytat-e kereső tevékenységet.

19 A Conseil d'État azt is hangsúlyozta, hogy az említett levonásokhoz egyáltalán nem kötődik valamely szociális biztonsági rendszer által nyújtott ellátásra vagy előnyre való jogosultság megnyílása, és így a nemzeti alkotmányi és törvényi rendelkezések értelmében adónak és nem szociális biztonsági járuléknak kell őket tekinteni.

20 Ilyen körülmények között a Conseil d'État úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„A tőkejövedelmekre vonatkozó olyan közterhek, mint a tőkejövedelmeket terhelő CSG, az ugyanezen jövedelmekre kivetett CRDS, a 2%-os szociális levonás és az ahhoz kapcsolódó kiegészítő járulék önmagában amiatt, hogy a francia szociális biztonsági rendszerek finanszírozását szolgálják, közvetlen és releváns kapcsolatban vannak-e a[z 1408/71 rendelet] 4. cikkében felsorolt bizonyos szociális biztonsági ágakkal, és így e rendelet hatálya alá tartoznak-e?"

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

21 A kérdést előterjesztő bíróság kérdésével lényegében arra keres választ, hogy a tőkejövedelmekre vonatkozó olyan levonások, mint az alapügyben szóban forgó levonások, amelyek a kötelező szociális biztonsági rendszerek finanszírozását szolgálják, közvetlen és releváns kapcsolatban vannak-e az 1408/71 rendelet 4. cikkében felsorolt bizonyos szociális biztonsági ágakkal, és így e rendelet hatálya alá tartoznak-e, még akkor is, ha e levonásokat kizárólag az érintett adóalanyok tőkejövedelmei alapján állapítják meg, függetlenül attól, hogy ezen adóalanyok folytatnak-e kereső tevékenységet.

22 E kérdés megválaszolása céljából emlékeztetni kell arra, hogy az 1408/71 rendelet 4. cikke olyan kifejezésekkel határozza meg az említett rendelet rendelkezéseinek hatályát, amelyekből az tűnik ki, hogy a szociális biztonsági rendszerek teljes egésze az uniós szabályok hatálya alá tartozik (Jansen-ítélet, 104/76, EU:C:1977:72, 7. pont; Rheinhold & Mahla ítélet, C-327/92, EU:C:1995:144, 15. pont).

23 A Bíróság kimondta, hogy az 1408/71 rendelet alkalmazása céljából meghatározó tényező a közvetlen és elegendően releváns kapcsolat, amelynek a szóban forgó rendelkezés és az 1408/71 rendelet 4. cikkében felsorolt szociális biztonsági ágakat szabályozó jogszabályok között kell fennállnia (Rheinhold & Mahla ítélet, EU:C:1995:144, 23. pont; Bizottság kontra Franciaország ítélet, EU:C:2000:84, 35. pont; Bizottság kontra Franciaország ítélet, EU:C:2000:85, 33. pont).

24 Az a körülmény, hogy valamely levonás a nemzeti jogszabályok értelmében adónak minősül, az 1408/71 rendelet tekintetében nem zárja ki, hogy ugyanezen levonást e rendelet hatálya alá tartozónak lehessen tekinteni (Bizottság kontra Franciaország ítélet, EU:C:2000:84, 34. pont; Bizottság kontra Franciaország ítélet, EU:C:2000:85, 32. pont).

25 E megállapítást nem gyengíti sem az, hogy az érintett levonás célja részben az, hogy rendezze a szociális biztonsági rendszer múltban nyújtott ellátások finanszírozásából eredő tartozásait (Bizottság kontra Franciaország ítélet, EU:C:2000:84, 39. pont), sem az, hogy az említett levonás – amint arra a főtanácsnok indítványának 31. pontjában rámutatott – nem a korábban létezett szociális biztonsági járulékok felváltására irányul.

26 Hasonlóképpen az ellátások ellentételezésének fennállása vagy hiánya sem releváns az 1408/71 rendelet alkalmazása tekintetében, mivel az a meghatározó szempont, hogy valamely hozzájárulást kifejezetten valamely tagállam szociális biztonsági rendszerének finanszírozására különítették-e el (lásd ebben az értelemben: Bizottság kontra Franciaország ítélet, EU:C:2000:84, 39. és 40. pont; Bizottság kontra Franciaország ítélet, EU:C:2000:85, 37. és 38. pont).

27 Így azon ügyekben, amelyek tárgyát a francia adóhatóság által a Franciaországban lakóhellyel rendelkező – adóügyileg francia köztársaságbeli illetőséggel rendelkező, de más tagállamban dolgozó – munkavállalók és önálló vállalkozók munkajövedelmeiből és keresetpótló jövedelmeiből eszközölt pénzügyi levonások képezték, a Bíróság megállapította, hogy e levonásokat kifejezetten és közvetlenül Franciaország szociális biztonsági rendszerének finanszírozására különítették el, és ebből azt vezette le, hogy azok az 1408/71 rendelet 4. cikkében felsorolt szociális biztonsági ágakat szabályozó törvényekkel közvetlen és elegendően releváns kapcsolatban állnak (Bizottság kontra Franciaország ítélet, EU:C:2000:84, 36. és 37. pont; Bizottság kontra Franciaország ítélet, EU:C:2000:85, 34. és 35. pont).

28 Ugyanezen következtetést kell levonni az alapügyben szóban forgó levonásokat illetően is, amelyek nem terhelik a munkavállalók munkajövedelmeit és keresetpótló jövedelmeit, hanem amelyeket a tőkejövedelemre vetnek ki, mivel nem vitás, hogy e levonások eredményét Franciaországban kifejezetten és közvetlenül bizonyos szociális biztonsági ágak finanszírozására vagy ez utóbbiak hiányának rendezésére különítik el.

29 Az említett levonások tehát közvetlen és elegendően releváns kapcsolatban állnak az 1408/71 rendelet 4. cikkében felsorolt szociális biztonsági ágakat szabályozó törvényekkel, függetlenül attól, hogy nincs kapcsolat az adóalanyok tőkejövedelme, valamint aközött, hogy ez utóbbiak folytatnak-e kereső tevékenységet.

30 E tekintetben, amint azt a főtanácsnok is kiemelte indítványának 41. pontjában, az 1408/71 rendelet rendelkezéseinek alkalmazása nem függ kereső tevékenység gyakorlásától.

31 Az állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik ugyanis, hogy az 1408/71 rendelet alkalmazása céljából irreleváns a munkaviszony megléte, mivel az e tekintetben meghatározó tényező az, hogy a személy az említett rendelet 1. cikkének a) pontjában említett általános vagy különös szociális biztonsági rendszer keretében egy vagy több kockázattal szemben – akár kötelezően, akár szabadon választható módon – biztosított legyen (lásd ebben az értelemben: Martínez Sala ítélet, C-85/96, EU:C:1998:217, 36. pont; Borger-ítélet, C-516/09, EU:C:2011:136, 26. és 28. pont).

32 Ezenkívül az 1408/71 rendelet 1. cikkének j) pontja szerinti „jogszabályok” kifejezést annak széles körű tartalma jellemzi, amely magában foglal minden, a tagállamok által elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezést, és olyannak kell tekinteni, mint amely az adott területen alkalmazandó összes nemzeti rendelkezésre vonatkozik (Bozzone-ítélet, 87/76, EU:C:1977:60, 10. pont).

33 Ezen értelmezést erősíti egyebekben az 1408/71 rendelet által követett célkitűzés, valamint az azt alátámasztó elvek is.

34 Az 1408/71 rendelet ugyanis II. címében a munkavállalók Unión belüli szabad mozgásának biztosítása érdekében, a velük szemben a különböző nemzeti jogszabályok szempontjából alkalmazandó egyenlő bánásmód elvétől vezérelve, koordinációs rendszert hozott létre, amely különösen a különböző körülmények között a szabad mozgáshoz való jogukat gyakorló munkavállalókra vagy önálló vállalkozókra alkalmazandó jogszabály vagy jogszabályok meghatározására irányul (lásd ebben az értelemben: Derouin-ítélet, C-103/06, EU:C:2008:185, 20. pont; Tomaszewska-ítélet, C-440/09, EU:C:2011:114, 25. és 28. pont).

35 E kollíziós szabályrendszer zárt jellege azzal a hatással jár, hogy minden tagállam jogalkotójától elvonja azt a lehetőséget, hogy e tárgyban a nemzeti jogszabályok hatályát és alkalmazási feltételeit, az azok hatálya alá eső személyi kört, és azon területet tetszése szerint határozza meg, amelyen belül a nemzeti rendelkezések kifejtik hatásukat (Luijten-ítélet, 60/85, EU:C:1986:307, 14. pont; Somova-ítélet, C-103/13, EU:C:2014:2334, 54. pont).

36 E tekintetben az 1408/71 rendelet 13. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az e rendelet hatálya alá tartozó személyekre csak egy tagállam jogszabályai alkalmazandók, amely ezáltal – a 14c. és 14f. cikk szerinti esetekre is figyelemmel – kizárja több nemzeti szabályozás bármilyen halmozódását egy és ugyanazon időszak tekintetében (lásd ebben az értelemben: Perenboom-ítélet, 102/76, EU:C:1977:71, 11. pont).

37 A szociális biztonsággal kapcsolatban az egy tagállam jogszabályai alkalmazása elvének célja azon bonyodalmak elkerülése, amelyek a több nemzeti szabályozás egyidejű alkalmazásából származhatnak, továbbá az Unión belül mozgó személyek esetén az alkalmazandó jogszabályok részleges vagy teljes halmozódásából eredő egyenlőtlen bánásmód megszüntetése (lásd ebben az értelemben: Bizottság kontra Franciaország ítélet, EU:C:2000:84, 46. pont; Bizottság kontra Franciaország ítélet, EU:C:2000:85, 43. pont; Allard-ítélet, C-249/04, EU:C:2005:329, 28. pont).

38 A fentiekből következik, hogy az 1408/71 rendelet rendelkezéseinek alkalmazása nem korlátozódhat azon jövedelmekre, melyekben e személyek munkaviszonyukra tekintettel részesülnek, mivel különben az e rendelet 13. cikkének alkalmazásában az e személyek által kapott jövedelmek eredetétől függő eltéréseket eredményezne.

39 Ugyanis valamely tagállam lakosai közül a más tagállam szociális biztonsági rendszerében biztosítottak arra való kötelezése, hogy azon kívül – akárcsak részben is – a lakóhelyük szerinti tagállam szociális biztonsági rendszerét is finanszírozzák, egyenlőtlen bánásmódot valósít meg az 1408/71 rendelet 13. cikke tekintetében, mivel az utóbbi tagállam összes többi lakosának csak ezen tagállam szociális biztonsági rendszerébe kell járulékot fizetnie (lásd ebben az értelemben: Bizottság kontra Franciaország ítélet, EU:C:2000:84, 45–48. pont; Bizottság kontra Franciaország ítélet, EU:C:2000:85, 42–45. pont).

40 A jelen ügyben, tekintve, hogy G. de Ruyter migráns munkavállalóként a foglalkoztatás szerinti tagállam – azaz Hollandia – szociális biztonsági rendszerének hatálya alá tartozik, továbbá az 1408/71 rendelet 14c. és 14f. cikkében előírt egyetlen, a szociális biztonság területén több nemzeti jogszabály halmozódását engedő kivétel sem vonatkozik rá, a lakóhely szerinti tagállam sem a munkaviszonyból, sem a tőkéjéből származó jövedelem szempontjából nem alkalmazhat rá olyan levonásokat előíró jogszabályi rendelkezéseket, amelyek közvetlen és elegendően releváns kapcsolatban állnak az 1408/71 rendelet 4. cikkében felsorolt szociális biztonsági ágakat szabályozó jogszabályokkal.

41 Ezenkívül – amint azt a főtanácsnok is kiemelte indítványának 57. pontjában – az 1408/71 rendelet 13. cikkének (1) bekezdésében rögzített, egy tagállam jogszabályai alkalmazásának elve miatt e megállapításokat nem vonhatja kétségbe az, hogy G. de Ruyter tőkejövedelmeire a foglalkoztatás szerinti tagállamban szociális biztonsági járulék formájában még nem vetettek ki közterhet.

42 A fenti megfontolások összességére tekintettel a feltett kérdésre azt a választ kell adni, hogy az 1408/71 rendeletet úgy kell értelmezni, hogy a tőkejövedelmekre vonatkozó olyan levonások, mint az alapügyben szóban forgó levonások, ha azok a kötelező szociális biztonsági rendszerek finanszírozását szolgálják, közvetlen és releváns kapcsolatban vannak az 1408/71 rendelet 4. cikkében felsorolt bizonyos szociális biztonsági ágakkal és így e rendelet hatálya alá tartoznak, még akkor is, ha e levonásokat kizárólag az adóalanyok tőkejövedelme alapján állapítják meg, függetlenül attól, hogy ez utóbbiak folytatnak-e bármilyen kereső tevékenységet.

A költségekről

43 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

Az 1998. június 29-i 1606/98/EK tanácsi rendelettel módosított, az 1996. december 2-i 118/97/EK tanácsi rendelettel módosított és naprakésszé tett, a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendeletet úgy kell értelmezni, hogy a tőkejövedelmekre vonatkozó olyan levonások, mint az alapügyben szóban forgó levonások, ha azok a kötelező szociális biztonsági rendszerek finanszírozását szolgálják, közvetlen és releváns kapcsolatban vannak az 1408/71 rendelet 4. cikkében felsorolt bizonyos szociális biztonsági ágakkal, és így az említett rendelet hatálya alá tartoznak, még akkor is, ha e levonásokat kizárólag az adóalanyok tőkejövedelme alapján állapítják meg, függetlenül attól, hogy ez utóbbiak folytatnak-e bármilyen kereső tevékenységet.

Aláírások